

— Новата година дойде. Нека ви е честита. До година всички да се съберемъ пакъ живи и здрави, — заяви съвсемъ неочаквано дѣдо Спиро.

— Дай Боже, — отвърна баба Куна.

Всички цѣлунаха ржка на двамата старци.

— Хайде, сега сурвакайте ни, да бждемъ здрави презъ годината, — каза баба Куна на момчетата.

Втора покана тѣ не чакаха. Всѣки грабна суровачката си. Гошо се затече въ килера.

— Такова нѣщо виждали ли сте? — запита той важно.

Деца та ахнаха и се натрупаха около него.

— Чудесна е.

— Бива си я.

— На всички суровачкитѣ сж хубави, ама да видимъ, кой може най-хубаво да сурвака, — обади се леля Златка.

Момчетата погледнаха суровачкитѣ си и се увѣриха, че тѣхнитѣ не сж по-лоши отъ Гошовата. Тѣ приближиха засмѣни възрастнитѣ и съ ясни гласчета ги засурвакаха.

Мария Пиронкова

ДѢДО МРАЗЪ

Щомъ си есенъта отмина,
скочи бързо дѣдо Мразъ
и започна да се стѣга,
зимата да вози пакъ.

Хвана горе въ планината,
вмѣсто хранени коне,
и развихрени, и луди
севернитѣ вѣтрове.

Впрегна ги въ шейни тогава
(тѣ трополятъ и прѣхтятъ),
и покани баба зима,
да се покачи за пжтъ.

Здраво хваналъ имъ юздитѣ,
той подсвирна имъ тогазъ.
Литнаха тѣ къмъ селата —
съ баба Зима съ дѣдо Мразъ.

Гдето минаха, тждява
снѣгъ до поясъ навалѣ
и затрупа златно жито
по засѣтитѣ нивя.

Въ радостъ му заби сърдцето
на селяка работливъ,
че ще има плодно лѣто,
стига да е здравъ и живъ.

Куманъ Митевъ